

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1544/06
25.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović, Ljubice Milutinović i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB" vlasnika VV, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja rešenja i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž1. br. 553/06 od 27.06.2006. godine, u sednici veća od 25.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž1. br. 553/06 od 27.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P1. 4583/2004 od 18.01.2006. godine poništeno je rešenje tuženog br. 2304 od 30.09.2004. godine kojim je tužilji otkazan ugovor o radu i tuženi obavezan da tužilju vrati na rad i prizna joj sva prava po osnovu rada, i da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 33.300,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž1. br. 553/06 od 27.06.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tuženi je preko punomoćnika izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP („Službeni list RS“ 125/04), i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, budući da je pobijana presuda jasna, razumljiva, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pobijanim rešenjem tuženog tužilji je otkazan ugovor o radu iz razloga predviđenih članom 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu, iz razloga što tužilja ne poštuje radnu disciplinu tako što se neposlovno ponašala prema poslovnim partnerima i samom poslodavcu, i zbog odavanja poslovnih tajni. U izreci pobijanog rešenja i u njegovom obrazloženju nije navedeno u kom periodu je i kojim konkretnim radnjama tužilja izvršila povredu radne discipline, kome je i na koji način odavala poslovne tajne, niti koji su razlozi zbog čega tužilja ne može nastaviti rad kod poslodavca.

S obzirom na navedeno, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je poništeno kao nezakonito rešenje kojim je tužilji otkazan ugovor o radu, i kad je tuženom naloženo da je vrati na rad.

Naime, pobijanim rešenjem tužilji nije stavljena na teret ni jedna konkretna radnja kojom je povređena radna disciplina, niti su navedeni konkretni postupci tužilje iz kojih bi se moglo utvrditi da je njeno ponašanje bilo takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca, u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu. Tačno je da prema članu 101. stav 2. istog Zakona tuženi kao poslodavac nije bio u obavezi da tužilji uruči pismeno upozorenje o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu. Međutim, u postupku nije utvrđeno ni da je tuženi tužilju usmeno upozorio na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu iz stava 1. tačka 4. istog člana, te da je tužilji bilo omogućeno pravo na odbranu, što je i svrha upozorenja. Stoga je pobijano rešenje pravilno poništeno kao nezakonito i tuženi obavezan da tužilju vrati na rad, a revizijom se neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc